

BISER

Letnik XXVI

GLASILO ŽUPNIJE KOTLJE

Sveti Duh, bodi pri nas, pridi v naša srca s svojo milostjo. Nauči nas, kaj naj storimo, pokaži nam, kaj naj mislimo, pokaži nam, kaj moramo narediti. Ti ljubiš resnico nadvse, ne dopusti, da bi zabrisali, kar si ti uredil. Naj bomo v tebi in se v ničemer ne oddaljimo od resnice. Amen.

(molitev koncilskih očetov, 1962)

Dihaj v meni, Sveti Duh, da bom mislil sveto.

Vodi me, Sveti Duh, da bom delal sveto.

Vabi me Sveti Duh, da bom ljubil sveto.

Daj mi moči, Sveti Duh, da bom veroval sveto.

Varuj me, Sveti Duh, da svetega ne izgubim. Amen.

(sv. Avguštin)

DUHOVNA MISEL

**»Daj nam svetega duha,
da bomo govorili skupni jezik«**

Jn 20,19-23

»In napolnjeni so bili vsi s Svetim Duhom in so začeli govoriti v drugih jezikih, kakor jim je dajal Duh, da so govorili« (Apd 2,4).

Ta slika seže nazaj v zmešnjavo jezikov, kakor nam o tem pripoveduje Geneza. V začetku so vsi ljudje govorili isti jezik: »Vsa zemlja je imela en sam jezik in isto govornico« (1Mz 11,1). To jim je dajalo veliko moč. Toda v svojem občutku moči so postali prevzetni in so hoteli sezidati stolp, ki bi segal do neba. Zato je Bog sklenil: »Dajmo, stopimo dol in tam zmešajmo njihov jezik, da ne bodo več razumeli govornice drug drugega!« (1Mz 11,7). Če kdo ne razume, kar mu drugi govori, skupno delo ni več mogoče.

Obratno pa velja: če govorijo ljudje isti jezik, lahko skupaj veliko naredijo. To izkušnjo imamo danes v mnogih skupinah – v Cerkvi, v podjetjih, strankah, družinah ... Če se skupni jezik izgubi, skupnost razpade; posamezniki lahko še kaj velikega ustvarijo, toda povezanosti ni več.

Binkošti so Božji odgovor na babilonsko zmešnjavo jezikov. Bog želi, da bi ljudje ponovno govorili

skupni jezik in bi bili tako sposobni ustvariti nekaj novega in trajnega. Po Svetem Duhu je Bog ljudem podaril ta jezik, da bi skupaj odgovorno izoblikovali njegovo stvarstvo, da bi mnoge kulture in ljudstva zrasla v veliko družino narodov.

Sveti Duh nas uči novega jezika, ki ga vsi razumemo, in zanosnega govora, ki druge okuži in navduši. V naši Cerkvi danes trpimo za pomanjkanjem besed. Včasih komaj zmoremo med seboj kaj reči; govorimo drug mimo drugega, podobno kot nekoč Babilonci.

Po drugi strani pa se je naš jezik izpraznil: ljudi ne

DUHOVNA MISEL

nagovarja več. Občutek imajo, da je cerkveni jezik le govornica tistih, ki so še znotraj – nikogar pa več ne navdušujemo in privlačimo. O Bogu očitno nismo sposobni govoriti tako, kakor je to uspelo učencem na binkošti. Naš jezik se ne

dotakne človeških src. Potrudimo se in odprimo svoje srca Svetemu Duhu, da nas napolni, tako bomo zmogli tudi mi živo pričevati.

*Po: A. Grünu
žpk Edi Vajda*

Binkošti - tretje slovesno jutro

V vsej zgodovini človeštva so tri jutra najslovesnejša in najpomembnejša: Jutro stvarjenja, ko je človek uzrl čudovito veselje, pokleknil in počastil svojega Boga in Stvarnika.

Drugo je jutro veselega vstajenja našega Odrešenika, ko je od ust do ust šla vesela novica: »Gospod je vstal, zopet živi in se je prikazal svojim ljubljnim učencem.« Žalost se je spremenila v glasne vzklike veselja, tarnanje v veselje.

Najbolj vzvišeno, slovesno in blagoslovljeno je tretje jutro binkoštnega praznika, ko se je Sveti Duh v šumu silovitega viharja in v obliki ognjenih plamenov izlil

nad Gospodovimi učenci, tako kot jim je bil Jezus obljubil. Bili so polni Svetega Duha, luč je bila v njihovem umu, moč je napolnila njihova srca. Veliko delo odrešenja je bilo dovršeno, Katoliška cerkev, ustanova, ki jo je postavil Jezus, je bila ustanovljena.

Sveti Duh je bil poslan in je prenovil obličje zemlje. To je bilo veliko slovesno jutro prve birme v Jeruzalemu.

Anton Martin Slomšek

DUHOVNA MISEL

Glasni pogovor z Jezusom

Zame je dober način tudi to, da se z Jezusom pogovarjam na glas. Povem mu, kaj me teži v moji najgloblji notranjosti. Prosim ga, naj me vodi k resnici in svo-bodi in mi pove besedo, ki bi mi zdaj v mojem položaju pokazala pravo pot.

Če z Jezusom govorim na glas, se mu ne morem izmakniti, ker ostanem budnejši. In moje srce je bolj nagovorjeno. Da Jezusa nagovarjam s svojim lastnim glasom in ga s tem glasom slišim, se me dotika čustveno, včasih tako globoko, da se mi ulijejo solze. Po tem občutim,

da je Jezus zdaj v resnici tukaj, da se z menoj srečuje in me nagovarja povsem osebno.

In pred njim se soočam s svojo resničnostjo, z vsem, kar sicer skrijem pod površjem svojega pobožnega ravnanja, s svojim najglobljim hrepenenjem, pa tudi z vsem tistim, kjer se zapiram pred Bogom, kjer zaostajam za tistim, kar bi pravzaprav želel.

Hkrati pa v svoji tako narejeni resnici spoznavam, da sem povsem sprejet, da je kljub vsemu vse dobro. Potem me preplavi globok mir.

Binkošti in čas med letom

Z binkoštimi se v cerkveni liturgiji ponovno začenja čas, ki se v letnem krogu imenuje »čas med letom«. Vsakdan se vrne, tudi učenci in apostoli gredo zopet k svojemu delu. Ampak z njim gre Sveti Duh. Ali drugače rečeno: Božje prijateljstvo jih spremlja.

Sveti Duh je izraz tega Božjega prijateljstva z nami. In to ni prijateljstvo, ki bi bilo omejeno na »dobre čase« in velika cerkvena praznovanja, ampak je vez, ki nas nosi v našem vsakdanu. In to spreminja naš vsakdan, tudi mojega. Tudi če je delo na videz monotono, sta smisel in motivacija vedno nova. To ni samo angažiranje »za«, ampak delo »z«.

Sam Bog se je povezal z nami, saj Bog dela z nami. Ne odvzame nam dela – tudi življenje z Bogom ni en sam praznik, 4

vsaj dokler smo na Zemlji. Toda to je delo z Bogom. To je delovanje iz prijateljstva in ljubezni. To ni dolžnost, prisila – saj se v prijateljstvu in ljubezni prav nič naj ne bi dogajalo iz dolžnosti in prisile. To je samoumevno sodelovanje, s skupnim ciljem pred očmi ...

Priznajmo, Bog je ob tem praviloma močnejši, gospodujoč. In to mora biti tako! Kakšen Bog pa bi bil, če ne bi bil gospodujoč, močan? Bi verjeli v takšnega Boga?

Toda Bog je lahko včasih tudi šibek – takrat, ko ga ljudje zlorablajo, izkoriščajo, razvrednotijo. In takrat potrebuje Bog moje, naše prijateljstvo. Ne velja samo »Bog z nami«, ampak tudi »mi z Bogom«. Bog potrebuje za ta svet naše roke, naše noge, naše srce in naš razum – in mi potrebujemo Boga, da se lahko za ta svet razdajamo.

Bog in jaz, Bog in mi – skupaj lahko naredimo veliko. In binkošti, praznik Božjega prijateljstva z nami, nas vabi, da o tem samo ne razmišljamo, ampak to tudi živimo.

ZGODILO SE JE

Zaključek verouka

Glede verouka v času ukrepov preprečevanja širjenja korona virusa smo se v naši župniji ravnali po navodilih Slovenskega katehetskega urada (SKU) in slovenske škofovske konference (SŠK), ki so tukaj kratko povzeta: Nadaljujemo s sistematično katehezo.

Dokler se otroci ne bodo vrnili v šolske klopi, se ne bodo niti v veroučne prostore. Zato bomo vsaj do konca maja na spletnih straneh SKU (http://sku.rkc.si/) vsak teden objavili gradivo (video posnetke, delovne liste ...). V kolikor vam vaši kateheti sami pošiljajo gradiva, vam je naša spletna stran samo v pomoč.

Prvi kraj življenja vere je domača družina. Zato smo na začetku izrednih razmer poudarili versko prakso v družini in spodbujali k redni molitvi. Sedaj želimo ta vidik družinske kateheze dopolniti s sistematičnim katehetskim poukom.

ZGODILO SE JE

Predlagani načini kateheze na daljavo: Katehet po e-pošti vzpostavi stik s starši, za zadnje triletje lahko z vednostjo staršev tudi s katehiziranci, in jim posreduje napotke za snov, ki naj jo preberejo v učbeniku. Pri tem lahko napiše kratek potek, kako naj se lotijo »kateheze doma«, in osnovne poudarke kateheze.

Vključi naj tudi reševanje v delovnem zvezku in jasno opredeli, kako naj mu posredujejo povratno informacijo. Župnik in kateheti se dogovorijo o primernem načinu zaključka katehetskega leta, ki naj traja, kot je sicer običajno v župniji.

V naši župniji:

- Veroučenci so dobivali gradiva po e-pošti in opravljali naloge v veroučnih zvezkih.
- Za zaključek so prejeli delovni list kot povzetek veroučne snovi.
- Oddali so veroučne zvezke.
- Prvi teden v juniju poteka individualna podelitev veroučnih spričeval.
- Obhajanje prvega svetega obhajila in prve svete spovedi je predstavljeno na začetek naslednjega šolskega leta.
- Oratorija v običajnem terminu ne bo. Morda bomo v drugem delu počitnic pripravili krajši program za otroke, če bodo razmere dopuščale.

Katehistinja Marija

ZGODILO SE JE

Birmanci so ob spoznavanju zakramenta svete birme izdelali simbol Svetega Duha, pred katerega bodo polagali svoje molitve:

OBVESTILA

- 11. junij, četrtek** – zapovedani praznik sv. rešnjega telesa; ob 18.00 procesija z najsvetejšim.
- 25. junij, četrtek** – ob 11.00 na Uršlji gori sv. maša za mir in domovino; srečanje Kolpingovih družin
- 28. junij, nedelja** – sv. maša v čast sv. Hubertu pri sv. Mohorju in Fortunatu, sodelujejo lovci
- 5. julij, nedelja** – lepa nedelja na Strojni; ob 11.00 sv. maša s procesijo
- 11. julij, sobota** – romanje treh župnij na Uršljo goro; ob 11.00 sv. maša
- 12. julij, nedelja** – lepa nedelja pri sv. Mohorju in Fortunatu na Šrotneku; ob 10.00 sv. maša s procesijo
- 26. julij, nedelja** – lepa nedelja pri sv. Marjeti v Kotljah; ob 10.00 sv. maša s procesijo
- 2. avgust, nedelja** – lepa nedelja pri sv. Neži na Koroškem Selovcu; slovesna sv. maša s procesijo in blagoslov avtomobilov

H Gospodu po ve no pla ilo so odšli:

5. Ferlin Franjo, 84 let, Kotlje 122;
6. Ajtnik Viktor, 92 let;
7. Kosmač Jožef, 79 let, Dobja vas 108

Odgovorni urednik: Edvard Vajda, župnik
Lektorica: Irena Oder
Tiskanje: Župnija Ravne na Kor.

Uredniški odbor: Petra Jamnik Kobolt, Janez Gorenšek, Kristina Grabner
Naklada: 100 izvodov